

AFIN

AFIN nº 71

Abril 2015

Amb aquest número, el *Grup d'Investigació AFIN* inicia el setè any d'edició mensual ininterrompuda de la *Publicació AFIN*. Sis anys i més de setanta números són molts quan, des de la planificació fins a l'enviament, cada número es concreta gràcies al treball voluntari –no remunerat– dels qui s'ocupen actualment i s'han ocupat en el passat dels continguts, les imatges, la coordinació, la traducció i la difusió. Moltes gràcies a tots i totes!

Gairebé com si es tractés d'una celebració planificada, també aquest mes iniciem les activitats del *Centre de Serveis AFIN*, reconegut el 20 de febrer de 2015 per la Comissió de Transferència de Coneixements i Projectes Estratègics

de la Universitat Autònoma de Barcelona com a entitat de prestació de serveis de formació, consultoria, orientació, assessorament, acompanyament i atenció terapèutica en l'àmbit de la infància, l'adolescència, la joventut i la família.

La inclusió de la nova estructura del Centre de Serveis AFIN i la seva compatibilització amb la precedent del Grup d'Investigació homònim ha requerit diversos canvis, entre ells el de la imatge. Per això, hem estrenat un nou logo que canvia de color segons l'àmbit de treball d'AFIN: en vermell per identificar el Grup d'Investigació; en verd per al Centre de Serveis.

Els esmentats canvis també han començat a reflectir-se en una nova pàgina web, encara en

Direcció publicació:

Diana Marre, Nadja Monnet
i Beatriz San Román

Continguts d'aquest número:

Jennie Bristow

Documentació:

Diana Arias/ Contraplano – LAD

Coordinació:

Victòria Badia

Traducció:

Victòria Badia

Difusió:

Maria Galizia

Subscripció i contacte:

gr.afin@uab.cat

ISSN: 2013-2956

GRUP D'INVESTIGACIÓ
Universitat Autònoma de Barcelona

Amb el suport de:

Aquesta publicació s'edita amb el recolzament del Ministeri d'Economia i Competitivitat a través del projecte I+D:

Adoptions and fosterages in Spain: tracing challenges, opportunities and problems in the social and family lives of children and adolescents (CSO2012-39593-C02-01)

procés de programació, construcció i actualització, desenvolupada per l'Oficina Autònoma Interactiva Docent de la Universitat Autònoma de Barcelona. Esperem que ben aviat estigui disponible amb tots els seus continguts.

Quan enviem aquest nou número de la Publicació AFIN, al igual que cada vegada que fem un enviament, tornarem a preguntar-nos quantes persones el llegiran, si serà d'utilitat per a algú, si tindrà sentit continuar publicant-la o si la freqüència mensual és la més adient. Per això, agraïrem qualsevol comentari que ens puguin fer arribar. Fins i tot, si no hi hagués temps per fer-ho, n'hi ha prou amb clicar 'respondre' al *email* a través del qual la reben, la qual cosa entendrem com un missatge positiu.

Moltes gràcies per ser, estar i seguir acompanyant-nos.

Diana Marre

Revisant la teoria del vincle

Una de les característiques que més criden l'atenció de la política britànica de criança és la centralitat de la teoria del vincle (*attachment*) i la seva continuada reaparició en versions subtilment diferents després de la Segona Guerra Mundial. Durant dècades, en el sistema de cura dels fills de pares treballadors a través de les guarderies, ha existit la preocupació per les conseqüències potencialment perjudi-

cial d'aquesta atenció institucional en el vincle mare-fill/a. Però últimament, aquest interès pel vincle s'ha estès també als primers anys de la infància i fins i tot a l'etapa prenatal; emfatitzant la qualitat de la relació mare-fill/a.

D'aquesta manera, la política de salut en relació amb el part assenyalava la importància que els nou nats siguin amamentats en lloc de ser alimentats amb llets infantils de fórmula. Aquesta insistència està en part justificada pel fet que la lactància materna millora la relació del vincle materno-infantil, per la qual cosa es promou que el bebè estigui amb la seva mare en tot moment així com l'avanç de l'alta hospitalària i el part natural. La creixent influència del concepte de vincle prenatal explica la importància, fins i tot abans del naixement, dels sentiments de la mare cap al seu fill o filla.

En aquest mateix sentit, la política governamental d'intervenció pre-

coç' està incrementant l'èmfasi en l'etapa que va del naixement fins als cinc anys, mitjançant el seguiment del comportament i de les reaccions emocionals de la mare. Per exemple, en una conferència sobre desigualtats en salut el 2010, Naomi Eisenstadt, ex assessora dels serveis d'infància del Regne Unit, va destacar la importància de la que es considera la més precoç de les estratègies d'intervenció – *amb grups d'edat des de la concepció fins als dos anys*. De fet, aquesta frase '*de menys de nou mesos fins a dos anys d'edat*' és utilitzada de manera habitual pels promotors de la formació de pares i mares i de les iniciatives d'atenció precoç.

No obstant, existeix una contradicció en aquesta política de promoció del vincle, tan estesa actualment. La teoria del vincle emfatitza la importància de la proximitat mare-fill/a: històricament, es posa l'accent en els problemes que pot causar en la criatura el fet de tenir una mare (o cuidador

principal) físicament o emocionalment distant. Tanmateix, la política d'intervenció precoç que actualment promou el vincle implícitament intenta distanciar la mare del nen/a, en insistir que aquesta relació estigui supervisada per una tercera persona. És aquesta contradicció la que exploro aquí.

El vincle com a 'pseudociència'

Des de l'expertesa acadèmica s'ha criticat la teoria del vincle, qualificant-la de 'pseudociència', per no tenir suport empíric. Com podem explicar la persistència de les teories del vincle i l'*attachment*, malgrat els desafiaments a la seva credibilitat científica? En resum, la resposta no es troba en absolut en la ciència, sinó en la manera en què les teories del vincle i l'*attachment* es redefeixen constantment d'acord amb unes prioritats i agendes culturals i polítiques més àmplies.

Podem veure això més clarament en relació amb el fenomen britànic conegut com a 'Bowlbyisme'. Aquest

terme deriva del nom del psiquiatra John Bowlby, la "hipòtesi de la privació materna" del qual és a la base de la moderna teoria del vincle. La crítica de Bowlby es referia a l'atenció institucional i es basava en les seves conclusions a partir de l'estudi de les conseqüències de la privació en els orfes que durant la guerra van rebre molt poca atenció física i/o interacció emocional als hospicis. El terme 'Bowlbyisme' es refereix a la manera en què

aquests resultats van ser utilitzats per ideòlegs, polítics i altres persones per criticar tota la cura institucional, fins i tot la dels nens i nenes de famílies estables i afectuoses que es realitza a les guarderies.

El 'Bowlbyisme' va sorgir com a resposta a la inestabilitat existent en el període de postguerra. Davant el qüestionament dels rols masculí/femení, una de les moltes convulsions causades per la guerra, va sorgir una

necessitat socialment percebuda d'un canvi cultural que subratllava la importància del paper de la dona a la llar. La idea que els nens i nenes (molts d'ells nascuts durant el 'baby boom' de la postguerra) podien patir 'privació maternal' si eren cuidats en una guarderia, va proporcionar un argument pseudocientífic sobre la salut mental de les criatures per justificar les restriccions de l'ocupació femenina.

Les preocupacions sobre els efectes de la privació maternal en la salut mental van tenir una gran repercussió en el període posterior a la guerra i continuen presents avui en dia en algunes afirmacions sobre el suposat impacte negatiu de les guarderies en el desenvolupament emocional dels nens i nenes. Tanmateix, els darrers anys, les preocupacions pel vincle han estat objecte d'un subtil, però important, canvi. Les autoritats emfatitzen ara la suposada qualitat de la relació mare-fill/a, i no tant la proximitat de la mare amb el bebè.

Amb el 'Bowlbyisme', l'atenció se centrà a l'absència de la mare. Tanmateix, amb el desenvolupament a la dècada de 1970, del test *Strange Situation* de Mary Ainsworth, que intentava observar les relacions de l'*attachment* entre la persona cuidadora i la criatura, el focus d'atenció va canviar cap a la qualitat de la maternitat. L'estratègia d'intervenció precoç' que vertebrava la política familiar que s'està implementant a Gran Bretanya actualment continua emfatitzant 'la maternitat inadequada'. La proximitat entre la mare (o cuidador principal) i el nen/a es posa en relleu, en particular en relació amb la promoció de pràctiques com la lactància materna o altres pràctiques relacionades amb 'la criança intensiva'. Alhora, però, la díade mare-fill/a s'ha obert a la intervenció. D'aquesta manera s'anima a les mares que donen el pit als seus fills a acudir als consellers i professionals de la salut i a utilitzar les estratègies d'intervenció precoç dissenyades per millorar les re-

lacions d'*attachment* que es realitzen en grup, com per exemple les classes per a pares i mares impartides per un mediador professional (o quasi professional).

La paradoxa de l'*attachment*

Aquesta situació, segons la qual la relació d'*attachment* es construeix i supervisa, sota la mirada de les persones expertes, condueix al que es podria denominar la 'paradoxa de l'*attachment*'. D'aquesta manera, una relació valorada per la seva qualitat emocional 'natural', acaba prescrivint-se com un conjunt de comportaments (per exemple, la lactància materna en lloc de l'alimentació amb llet infantil de fórmula, o llegir als fills i filles) que poden i han de ser dissenyats de manera artificial. D'altra banda, s'espera de les persones expertes que juguin un paper en la relació d'*attachment* -considerada fonamental, precisament per la seva qualitat íntima i personal.

La 'paradoxa de l'*attachment*', en si

mateixa, sembla expressar idees que són tan contradictòries com insostenibles. Però en el marc de la política actual de criança a Gran Bretanya, queda clar perquè la noció d'*'attachment'* orientada per experts s'ha estès els últims anys. En primer lloc, com ho demostra l'exemple del 'Bowlbyisme' en el període posterior a la Segona Guerra Mundial, les teories del vincle i de l'*attachment* s'han polititzat i utilitzat per presentar com a científics els prejudicis de l'època.

En segon lloc, la millora de la qualitat de la relació d'*attachment* encaixa bé amb la política de paternitat i maternitat explícita del segle XXI, que presenta com a acceptable l'escrutini i la intervenció oficial en la interacció entre pares i fills. Tant en els cercles polítics com a fora d'aquests, s'assumeix que una maternitat intensiva i pròxima és crucial per al desenvolupament i el comportament de les criatures -però *sols si es fa de la manera 'correcta'*. Això és un canvi significatiu en els su-

pòsits consagrats pel 'Bowlbyisme', que atorguen un lloc central a la presència (o absència) de la mare. Actualment s'assumeix que no n'hi ha prou que les mares estiguin allà, a més és necessari que tinguin i mostrin les emocions i comportaments adequats en les interaccions amb els seus fills i filles. D'aquesta manera es presenta amb tota la seva cruesa, la cultura predominant de criança intensiva, dirigida i supervisada pels experts.

De les crítiques històriques de l'*attachment* com a 'pseudociència' es pot deduir que els arguments científics utilitzats per recolzar les idees actuals sobre la qualitat de la relació d'*attachment* tenen dificultats per resistir l'escrutini científic. Des de la perspectiva de les ciències socials, és interessant com la teoria del vincle sembla proporcionar actualment un instrument per a la regulació cada vegada més estreta de la relació mare-bebè.

SOBRE L'AUTORA DELS TEXTOS

Dra. Jennie Bristow

Membre del [Centre for Parenting Culture Studies](#) de l'University of Kent, el seu treball se centra en temes de criança i en les relacions intergeneracionals. És autora del llibre *Baby Boomers and Generational Conflict* (editat per Palgrave Macmillan, que sortirà publicat al maig de 2015) i *Standing Up To Supernanny* (Imprint Academic, 2009). També és coautora de *Parenting Culture Studies* (Palgrave Macmillan, 2014) i *Licensed to Hug* (Civitas, 2008 i 2010). És l'autora de la publicació mensual en línia "Guide for Subversive Parenting" i és la responsable de la pàgina web *Parents with attitude*.

SOBRE LES IL·LUSTRACIONS

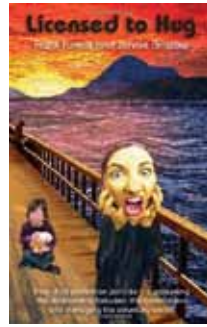
Els dibuixos que acompanyen el text van ser realitzats i regalats a la seva família per dos germans nascuts el 1988 i 1990.

PER LLEGIR

Bristow, J. (2009)
Standing Up To Supernanny
UK: Imprint Academic

Se'ns diu que la vida familiar requereix que adaptem de manera significativa les nostres vides, emocions i relacions, quelcom que haurem d'aprendre a fer i gestionar. Però, és realment dolent necessitar permanentment classes de criança i orientació? És un mite que els pares d'avui en dia no tenen remei i són mandrosos: en molts aspectes, hem esdevingut massa eficients, amb grans expectatives i volent recompenses concretes, fins al punt que ens desorientem intentant de trobar algun tipus d'intervenció professional per als nostres fills. L'obsessió actual per la criança perfecta dels fills incrementa la nostra inseguretat i la desconfiança mútua, i disminueix la nostra autoritat com a pares. Aquest llibre ens planteja la pregunta: Per què hem de convidar la Supernanny al saló de casa nostra - i com podem fer-la fora?

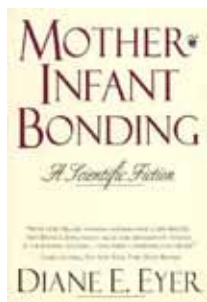
Furedi, F. & Bristow, J. (2008, 2010)
Licensed to Hug
Londres: Civitas, Institute for the Study of Civil Society

Des de la creació de la Criminal Records Bureau (Oficina d'Antecedents Penals) el 2002, més d'un terç dels adults britànics han hagut d'obtenir un certificat que els acredita com a persones capacitades per estar a prop dels nens de manera segura. Frank Furedi i Jennie Bristow argumenten que la investigació dels antecedents penals per part de la policia està creant una sensació de desconfiança i fomentant l'aversion al risc: hi ha la sensació que és millor no ocupar-se dels joves, fins i tot si s'estan comportant de manera antisocial, o tenen problemes i necessiten ajuda, per no arriscar-se d'aquesta manera a ser acusats de conducta inadequada. La investigació dels antecedents penals també produeix una falsa sensació de seguretat, ja que sols es pot identificar aquells que han estat detinguts per algun delictes en el passat però no s'investiga la conducta de les persones després de ser declarades aptes per estar a prop dels nens. *Licensed to Hug* advoca per una perspectiva que incorpori el sentit comú a les relacions adult / nen, que estigui basada en el supòsit que la gran majoria dels adults pot ajudar i recolzar els nens, i que la sana interacció entre generacions enriqueix la vida d'aquests.

Furedi, F. (2001)
Paranoid Parenting
Londres: Penguin (Allen Lane)

Gairebé no passa un dia sense que els pares se'ls adverteixi d'un nou perill per al benestar dels seus fills. Campanyes d'alt nivell ens convencen que la salut, la seguretat i el desenvolupament dels nostres fills estan constantment en risc. No és estrany que els pares es tornin paranoics i tinguin por que els seus fills estiguin fora de la seva visió. Tot i així, els pares són criticats pels experts en criança. Els pares no saben en qui confiar, però una cosa està clara per a ells: no poden confiar en el seu propi judici. *Paranoid Parenting* investiga les preocupacions i ansietats dels pares contemporanis i suggereix que aquests temors són al seu torn la influència més perjudicial que poden tenir els nens a la societat moderna. Actualment, els nens estan físicament més segurs del que ho han estat mai i són els consells contradictoris de les diferents generacions d' 'experts' en criança els que realment els posen en perill. Frank Furedi explica per què els pares es preocupen i descriu com poden fer front a la inseguretat fomentada pels experts i pels mitjans de comunicació. Posa exemples i presenta un cas per als pares que confien més en el seu propi judici i circumstàncies.

Eyer, Diane E. (1992)
Mother-Infant Bonding: A Scientific Fiction
 New Haven y Londres: Yale University Press.

Fa dues dècades, dos pediatres van publicar una sèrie d'articles i llibres argumentant que les mares i els seus bebès han d'estar físicament a prop en tot moment després del part, perquè la futura relació es desenvolupi adequadament. Els seus estudis es van basar en la investigació sobre animals – especialment cabres–mostrant que rebutjaven les seves cries si havien estat separades, ni que fos breument, immediatament després del naixement. Alguns experts en cura infantil, partint dels resultats d'aquests estudis realitzats amb animals, van concloure que el vincle afectiu mare-fill havia de continuar durant el primer any de vida del nen. Malgrat que els resultats de la investigació sobre el vincle han estat qüestionats per la major part de la comunitat científica, a las dones se'ls segueix parlant de la necessitat del vincle com un motiu per no tornar a la feina després del naixement del seu fill. Les dones que no poden per alguna raó se senten culpables per no poder-ho fer. Aquest llibre descriu la història del mite del vincle i de la seva popularitat, malgrat la seva demostrada falta de validesa. Eyer argumenta que la història de l'*attachment* és un exemple de la manera en què les comunitats científiques i mèdiques enganyen les dones (i a si mateixes) perquè accepten el que es dicta en base a la ficció i no als fets.

Bristow, J. (2013). [The politics of childbirth](#). *Reproductive Review*.

Gillespie, W.H. (1952). Maternal Care and Mental Health: By J. Bowlby. *International Journal of Psycho-Analysis*, 33:73-73.

Kanieski, Mary Ann (2007). 'Best Be the Ties that Bind: Bonding and Attachment'.

Paper presented at *Monitoring Parents: Childrearing in the Age of 'Intensive Parenting.'* Hosted by the School of Social Policy, Sociology and Social Research at the University of Kent, May 22.

Prevention Action (2010, 23 de febrer). [Midwives – it's time to sweat that early intervention asset](#).

PER VEURE

Babies

Dirigida per Thomas Balmès. França, 2007. 79 min.

Documental que segueix el creixement dia a dia de quatre bebès, que viuen en diversos punts del món, des del seu naixement fins que donen els primers passos: Ponijao, a Namíbia; Bayarjargal, a Mongòlia; Mari, a Tòquio, Japó, i Hattie, a San Francisco, Estats Units. (FILMAFFINITY).

The Physics of Love

Dirigida per Diane Bonder. Estats Units, 1998. 25 min.

Vídeo autobiogràfic sobre la relació mare-filla que explora els desigs, els treballs domèstics, la malaltia, la violència i les maneres en què el social s'inscriu en el cos. (Observatori de Vídeo No Identificat).

Who's Left Holding the Baby?

Dirigida per Madeleine Morris. Austràlia, 2009. Dos capítols de 24 min.

Després de tenir la seva filla Scarlet, Madeleine Morris explora alternatives a la cura dels nens i nenes a Fiji i Xina, sota la pregunta sobre les polítiques socials i les emocions a l'entorn de la cura a Occident; interroga sobre les nostres opcions de cura de nens, el que aquestes diuen sobre els nostres valors com a societat i el que podem aprendre dels altres (BBC).

NOTÍCIES AFIN

El Centre de Serveis AFIN reconegut per la Universitat Autònoma de Barcelona i altres notícies

El primer trimestre de l'any ha vingut carregat d'esdeveniments i bones notícies per al Grup AFIN:

- El 20 de febrer de 2015, la Comissió de Transferència de Coneixements i Projectes Estratègics de la Universitat Autònoma de Barcelona, a proposta del vicerector de Projectes Estratègics i de Planificació va aprovar la creació del Centre de Serveis AFIN (Acord 01/2015) promogut per la professora Diana Marre, directora del Grup d'Investigació AFIN, com a entitat de prestació de Serveis de formació, orientació i assessorament, acompanyament i consultoria, atenció terapèutica, psicològica i social, i investigació i intervenció en l'àmbit de la infància, l'adolescència, la joventut i la família. Ens poden contactar en el telèfon 632 785 599 o per mail: l.afin@uab.cat.
- Diana Marre va participar al **I Congreso Internacional de la Infancia y la Adolescencia** "Construyendo otras realidades desde claves no adultocéntricas", realitzat a Granada els dies 16 i 17 d'abril de 2015.
- El 21 d'abril, Yanping Liao, investigadora del Grup d'Investigació AFIN va llegir la seva tesi doctoral *Cultura del amante: amor, emoción y corazón en el acogimiento familiar de niños/as con discapacidad de Nanchang*. Carmen López Matheu i Joan Bestard (de la Universitat de Barcelona) i Anne Cadoret (del CNRS París) van ser els membres del tribunal.

- El Centre de Serveis AFIN i IVI Barcelona han firmat un conveni de col·laboració en l'àmbit de la investigació, la formació de recursos i l'assessorament sobre reproducció, famílies i infàncies.
- Bruna Alvarez, investigadora predoctoral del grup AFIN, ha obtingut una beca per a la realització d'una estada internacional en el Reproduction Research Group de la De Montfort University (Leicester, UK), sota la direcció de la Dra. Nicky Hudson.
- Diana Marre va participar a les **4^{rtas} Jornadas de Estudios sobre la Infancia** "Lo público en lo privado y lo privado en lo público: sociedad, política y Estado", que es van desenvolupar a la ciutat de Buenos Aires entre el 22 i el 24 d'abril de 2015 i impartirà el Seminari de Doctorat *Estudios antropológicos sobre política, justicia y gobernanza reproductiva en una época de 'ansiedad demográfica' y 'externalización de la reproducción': ¿qué decisiones y de quién?* a la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat de Buenos Aires, entre el 27 d'abril i el 5 de maig.

Per agendar...

Des del Grup d'Investigació AFIN tenim en preparació els següents esdeveniments:

- El Centre de Serveis AFIN participarà de la fira de reproducció assistida Invitra, que tindrà lloc els dies **8, 9 i 10 de maig** a l'Hotel Barcelona Sants de la ciutat de Barcelona.
- Conjuntament amb els grups GRAPP i GENI, AFIN organitza la jornada "*Ansiedad demográfica, derechos reproductivos y maternidad/paternidad globalizada en una época de 'austeridad'*", que se celebrarà a la Facultat de Geografia i Història de la Universitat de Barcelona, el **25 de maig** de 2015. La jornada comptarà amb la participació de la Dra. Wendy Chavkin, experta en salut i polítiques reproductives de la Columbia University (New York).
- Dins del cicle "**Aperitiu dels dijous AFIN**", el mes de maig, celebrarem el seminari de Victòria Badia sobre "Espais i estigma"; el d'Àlicia Paramita sobre "*Cuestiones de reproducción en la Isla de Flores (Indonesia)*" i el de Bruna Alvarez sobre "La maternitat i la infertilitat estructural". L'últim seminari, "*La antropología en la atención y el acompañamiento de las familias adoptivas*" serà el primer dijous de juny i estarà a càrrec de Beatriz San Román. El seminari de la Dra. Dolors Comas i la Dra. Paola Galbany sobre "La cura als S. XIX i XX", previst pel dia 21 de maig, s'ha anul·lat per causes alienes a l'organització.

- Els dies 5, 6 i 7 de setembre de 2016 se celebrarà a la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona, el VII Congreso Iberoamericano de Investigación Cualitativa en Salud, el lema de partida del qual és *Ciudadanía y transdisciplinaredad: tejiendo redes* i en el qual s'espera que assisteixin més de 600 investigadors d'Espanya, Portugal i Amèrica Llatina. Tot això permetrà compartir experiències, coneixements, perspectives, posicions i propostes entre els assistents així com enfortir el treball col·laboratiu i la construcció de xarxes internacionals d'investigació. L'esdeveniment, organitzat per la Universitat de Barcelona i el Grup AFIN de la Universitat Autònoma de Barcelona, té com a objectiu promoure la investigació qualitativa en salut a Iberoamèrica tal i com s'ha anat fent als anteriors realitzats a Mèxic (2003), Espanya (2005), Puerto Rico (2008), Brasil (2010), Lisboa (2012) i Colòmbia (2014). Es pretén de focalitzar la reflexió en cinc temes centrals: salut i malaltia; la transdisciplinarietat i el treball en equip; l'ètica; l'epistemologia i metodologia i la formació/educació en investigació qualitativa. Els problemes de salut agreujats per la crisi econòmica i la iniquitat, que afecten principalment les poblacions més vulnerables (nens, immigrants, ancians, malalts crònics, dones), seran l'objecte principal dels temes tractats en aquest congrés.

Primavera de cinema AFIN

Durant els dijous de març es va realitzar 'La primavera de cinema AFIN', un cicle de quatre cinefòrums sobre infàncies i polítiques reproductives, organitzat pel Grup AFIN amb la col·laboració de Cultura en Viu i el recolzament del *Vicerectorat d'Estudiants i Cooperació*. Va obrir el cicle *Un sitio donde quedarse* (2014) dirigida per Maria Arribas i Ana Pérez de la Fuente, un documental que explica la història d'uns joves de Madrid que, un cop han fet divuit anys, surten del centre de menors on han crescut. Van assistir com a ponents convidats la Dra. Carme López i l'educador social Josep Mª Cabanes. A la següent sessió, es va projectar *Els anys robats de Xavi* (2013), un documental de Gustavo Franco que explica una història d'adopció "irregular". Van participar del cinefòrum els protagonistes del documental, Xavi López i Francisco Cárdenas, junt amb el director. La tercera sessió va girar a l'entorn dels embarassos "prohibits" i les "cases de naixement" als Estats Units, amb la pel·lícula *A girl like her* (EE.UU., 2011) d'Ann Fessler. La Dra. Silvia de Zordo va comentar la pel·lícula, posant de manifest el tema de l'avortament com una de les absències d'aquesta. Va tancar el cicle l'emotiva pel·lícula *Piel color miel* (Bèlgica, 2012) dirigida per Laurent Boileau i Jung Henin, que explica l'autobiografia del propi Jung, com a nen del carrer, com a nen institucionalitzat i com a nen d'origen coreà adoptat per una família belga. Participaren del cinefòrum la Dra. Aurora González, la Dra. Beatriz San Román i les antropòlogues Diana Arias i Chandra Clemente.

Cicle de seminaris AFIN

Dins del cicle "Aperitius dels dijous AFIN", durant el mes de març, van tenir lloc quatre seminaris: l'antropòloga Diana Arias va presentar la seva etnografia i va explicar "La metodología de los itinerarios comentados en el contexto de la adopción"; la Dra. Diana Marre va realitzar una presentació sobre "La apropiación de niños y robo de bebés en España: miedo, secreto público y estado de excepción"; la Dra. Dolors Comas ens va parlar de "Antropología Política" i la Dra. Beatriz San Román sobre "Los flujos de la demanda de la adopción transnacional". Ja el mes d'abril, se celebraren els següents seminaris: "Els reptes i estratègies de la cura a Catalunya: (re)organització o reproducció de les desigualtats", a càrrec de Mireia Roca; "Los hijos adoptados en la adolescencia: competencias familiares y apoyos del entorno" per la Dra. Tomasa Báñez; "Desig de tenir fills i filles" per Bruna Alvarez; i, finalment, les Dras. Antònia Arceciado i Paola Galbany van fer una presentació sobre "Análisis de datos etnográficos con Dedoose".

IX Congrés Internacional AFIN

Els dies 20 i 21 de novembre, se celebrarà a Valladolid el IX Congrés Internacional AFIN "España, ¿es un país para la infancia y la juventud?: Cuestionando el adultismo", organitzat en col·laboració amb l'associació Arfacyl, la Junta de Castilla y León, els Serveis Socials de Castilla y León i la Universidad de Valladolid.

Treball de camp a l' Illa de Flores

Alicia Paramita Rebuella Cho, doctoranda FPU en Antropologia social i cultural per la Universitat Autònoma de Barcelona i membre del grup d'investigació AFIN, la tesi de la qual porta el títol provisional *Género y Cosmología en la isla de Flores, Indonesia*, acaba d'arribar del seu primer treball de camp a l'illa de Flores. Durant aquest primer contacte, l'escenari principal ha estat el RSUD Dr. T.C. Hillers, hospital general de la ciutat de Maumere, la capital del *Kabupaten Sikka* (una de les vuit regències en les quals es divideix l'illa). Aquí, Alicia ha pogut viure el dia a dia de la sala de parts i pospart, on ha pogut observar i parlar amb els protagonistes, tots ells, la majoria dels quals eren d'ètnia Sikka, pacients, familiars i personal sanitari, podent formar-se una visió general del significat de la maternitat i la família, així com altres concepcions culturals entorn del tema. La primera posta en comú de la seva experiència tindrà lloc el dia 14 de maig de 2015, a les 13 h, a la Sala de Juntes de la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat Autònoma de Barcelona, dins del cicle de seminaris "Aperitius dels dijous AFIN", que són oberts al públic.

